

have været det fuldt korrekte Udtryk, men det gjør ikke Noget, vi kunne nok være enige om, hvorledes disse Bestemmelser ere at forstaa. Jeg skal ved Siden heraf gjøre opmærksom paa, at Afgiftsforholdene ere legalt ordnede ved Loven af 31te Marts 1864, som giver Indenrigsministeren en vis Beføjelse til at give Nedsættelse, dog ikke til at opgive Havneafgiften, og derfor vil man formentlig komme til at forhandle derom. Nu nævnedes det ærede Medlem ved Siden af, at Grosserer-societetet havde været hørt over forskellige Forandringer, og det er ganske sikkert baade i sin Tid om den Havneplan, der nu fremmes, og de Arbejder, der staa for senere, men det ærede Medlem vil se, at den virkelige Styrelse er Indenrigsministeren, Havneforvaltningen og Havne-raadet. Man kan imidlertid meget godt høre andre, og det ærede Medlem vil ogsaa se, at naar der er forskellige Meninger om den Sag, maa der decideres, og det maa være Indenrigsministeren, der træffer denne Bestemmelse. Jeg tror for saa vidt ikke, at der er Noget at sige om disse Forhold. Naar det ærede Medlem specielt har hentydet til nylig faldne Uttringer af Formanden for Grosserer-societetet i Kjøbenhavn, saa maa jeg dertil sige, at om jeg overhovedet her vil udtale mig om dette Forhold, tvivler jeg særdeles meget. Det maatte jo saa komme an paa, hvilken Anledning der var dertil, og hvorledes Sagen forelaa, men i nærværende Tilfælde kan jeg aldeles ikke tænke derpaa, da jeg hverken veed, hvad der er sagt, eller hvorledes det er sagt, eller i hvilken Forbindelse det er blevet sagt. Jeg har vel set forskellige Beretninger, men ingen af dem kan jeg tillægge en saadan Betydning eller Paalidelighed, at jeg paa Basis deraf turde fremkomme med nogen Udtalelse. En Ting er jeg dog selvfølgelig enig med det ærede Medlem i, nemlig at her ikke er Tale om en Privatmands personlige Anstuelser, men om en Udtalelse af Formanden for Grosserer-societetets Komitee paa dettes Vegne, og altsaa maa man selvfølgelig tillægge saadanne Udtalelser Betydning, men, som sagt, jeg kjender dem ikke paa en saadan Maade, at jeg for Diebliffet kan udtale mig om dem. Om jeg senere vil gjøre det, maa jeg forbeholde mig. — Jeg mener nu at have givet alle fornødne Oplysninger om, hvorledes denne Sag foreligger, og jeg vil herester kun tilføie et Par Bemærkninger. Der er ingen Tvivl om, at Thinget til næste Aar vil komme til at tage Stilling til flere Spørgsmaal, som have Interesse for Kjøbenhavns Havn, baade til Afgiftsspørgsmaal,

navnlig hvis der bliver Tale om en total Opgivelse — i hvilket Tilfælde man efter min Mening maa have Lovbestemmelser derfor — og ogsaa i andre Retninger. For at forberede Fremtiden er det imidlertid ganske nødvendigt, at man faar et sikkert Grundlag for Havnens finantsielle Status, og det kan man kun faae ved nu at gaa til Konvertering — saa vil man først blive i Stand til for en længere Aarrække at se, hvorledes Havnens Status stiller sig. Dette er altsaa for mig et nødvendigt Forslag for at kunne komme videre til andre Forslag, og derfor maa jeg i høi Grad anbefale det høie Thing nu endelig at stemme for dette Forslag.

Berg: Der er ikke Andre, der have taget Ordet, for at faae Oplysning om denne Sag, end jeg, og efter den meget ærede Ministers Oplysninger nu, have de 3 Millioner en saadan tilkæntf Anvendelse, at ogsaa jeg stemmer for Lovens endelige Vedtagelse.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tilskud af Statskassen til Opførelse af en Bygning for Ny Carlsberg Glyptothek.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5061—64.)

Der var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Lands-thinget.